सत्यं बज्जार इत्य् उक्त्वा विहसन् स ततो मुनिः
सत्यानुरोधक्लृप्तान्तं शापं तस्याम् अपातयत् । 142
पापंशीले शिलाभावं भूरिकालम् अवाप्नुहि
आवनान्तरसंचारिराघवालोकनाद् इति । 143
वराङ्गलुब्धस्य 'अङ्ग ते तत्सहस्रं भविष्यति,
दिव्यस्त्रीं विश्वकर्मा यां निर्मास्यति तिलोत्तमां । 144
तां विलोक्य तदा 'एव 'अह्नां सहस्रं भविता च ते,
इति 'इन्द्रम् अपि तत्कालं शपति स्म स गौतमः । 145
दत्तशापो यथाकामं तपसे स मुनिर् ययौ,
अहल्या 'अपि शिलाभावं दारुणं प्रत्यपद्यत । 146
इन्द्रो ऽप्य् आवृतसर्वाङ्गो वराङ्गिर् अभवत् ततः,
अशीलं कस्य नाम स्यान् न खलीकारकारणं । 147

एवं कुकर्म सर्वस्य फलत्य् आत्मनि सर्वदा,
यो यद् वपति वीजं हि लभते सो ऽपि तत्फलं । 148
तस्मात् परविरुद्धेषु न 'उत्सहन्ते महाशयाः,
एतद् उत्तमसत्त्वानां विधिसिद्धं हि सद्व्रतं । 149
युवां पूर्वभगिन्यौ च देव्यौ शापच्युते उभे,
तद्वद् अन्योन्यहितकृन् निर्द्वन्द्वं हृदयं हि वां । 150

Digitized by Google